

Sygn. akt: I C 1225/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	sekretarka Anna Jakubiszyn

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2017 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko K. K.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od strony powodowej (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz pozwanego K. K. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie w dniu 16 lipca 2015 roku domagała się zasądzenia od pozwanego K. K. kwoty 2.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 29 listopada 2013 roku do dnia zapłaty. Domagała się również zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30 zł, zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 19 grudnia 2014 r., zmienionej następnie aneksem nr (...) z dnia 24 kwietnia 2015 r. strona powodowa nabyła od (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. m. in. dochodzoną niniejszym pozwem wierzytelność, wymienioną w załączniku nr 1 do umowy. Powyższa wierzytelność przysługiwała L. and H. jako nabywcy wierzytelności do (...) sp. z o. o. sp. k. z tytułu umowy sprzedaży towaru zawartej w dniu 28 listopada 2013 r. z pozwanym. Ponieważ zapłata za towar nie nastąpiła do dnia wniesienia pozwu, mimo wezwań do zapłaty, koniecznym stało się wystąpienie z pozwem. Żądana pozwem kwota 2.000 zł stanowi niezapłaconą przez pozwanego cenę sprzedaży. Od kwoty tej strona powodowa dochodzi odsetek ustawowych od dnia następnego po dniu zwanca umowy sprzedaży.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 28 sierpnia 2015 roku w sprawie sygn. akt (...) referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej całą należność żadaną pozwem z odsetkami i kosztami.

W sprzeciwie od tego nakazu zapłaty wniesionym w dniu 4 lutego 2016 roku (k. 7-8) uzupełnionym dnia 28 kwietnia 2016 r. (k. 14) pozwany K. K. wskazał, że nazwa strony powodowej nic mu nie mówi. Z tą spółką pozwany nie miał do czynienia i nie zawierał z nią żadnych umów. Pozwany podniósł zarzut bezpodstawności powództwa oraz z ostrożności procesowej zarzut przedawnienia roszczeń objętych pozwem. Pozwany stwierdził też, że nie zawierał z żadnym podmiotem umowy, z której należności, by nie spłacił. Domagał się oddalenia powództwa w całości.

W piśmie z dnia 7 września 2016 roku (k. 57-58) stanowiącym uzupełnienie braków sprzeciwu pozwany podniósł zarzuty: bezpodstawności roszczeń objętych pozwem, nieistnienia roszczenia, przedawnienia roszczeń objętych pozwem. Zaprzeczył, by podpisywał jakąkolwiek umowę, z której wynikałoby roszczenie dochodzone w przedmiotowej sprawie. Zaprzeczył, by łączyła go jakąkolwiek umowa z powodem.

W piśmie procesowym z dnia 12 września 2016 roku (k. 74-79) strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu w całości modyfikując żądanie w zakresie odsetek, domagając się odsetek ustawowych od kwot po 55,55 zł od każdego pierwszego dnia miesiąca, począwszy od dnia 01.01.2014 r., a skończywszy na 01.11.2016 r., a od kwoty 55,75 zł odsetek od dnia 01.12.2016 r. od dnia 01.12.2016 r. do dnia zapłaty. Strona powodowa wyjaśniła, że dochodzi odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia następnego po dniu płatności każdej z rat określonych w umowie. Nadto strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W piśmie tym domagała się także zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 29 listopada 2013 r. do dnia zapłaty. Wskazała, że wierzytelność wynika z umowy sprzedaży sprzętu AGD zawartej z pozwanym przez firmę (...) sp. z o. o. sp. k. dnia 28 listopada 2013 r.

W piśmie procesowym z dnia 29 listopada 2016 r. (k. 93) pozwany wskazał, że co prawda podpisał umowę sprzedaży sprzętu AGD dnia 28 listopada 2013 r., jednakże towar objęty przedmiotową umową nie został pozwanemu wydany. Ponadto pozwany nie otrzymał i nie zapoznał się z ogólnymi warunkami umowy (...) V.. Spółka (...) miała przedstawić pozwanemu ofertę kredytową na zakup sprzętu AGD, jednak takiej oferty nie przedstawiła. W związku z tym umowa nie została wykonana, pozwany uznał, że została ona w związku z tym rozwiązana. Ponadto pozwany podniósł, że w umowie wpisano, że wpłacił 100 zł na poczet ceny, co jest nieprawdą, a nadto, że pozwany wystawił weksel in blanco, co również nie miało miejsca

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 2 grudnia 2016 r. (k. 96-97) strona powodowa wskazała, że bezsporne jest, że pozwany zawarł umowę sprzedaży z (...) sp. z o. o. sp. k, a wierzytelność z tej umowy została nabyta przez stronę powodową w drodze umowy przelewu. Roszczenie nie jest przedawnione, bo nie upłynął trzyletni termin przedawnienia tego roszczenia.

W piśmie procesowym z dnia 9 stycznia 2017 r. (k. 105-106) strona powodowa wskazała, że pozwany wybrał sposób zapłaty ceny w ratach i zapłata nie została zabezpieczona wekslem.

Na rozprawie w dniu 7 kwietnia 2017 roku (k. 117) pozwany podtrzymał żądanie oddalenia powództwa w całości. Wskazał, że strona powodowa nie wykazała, że wydała mu towar. Wniósł o zasądzenie od strony powodowej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 listopada 2013 r. pozwany K. K. wraz z żoną Z. K. byli na pokazie produktów tj. pościeli, garnków i odkurzaczy organizowanym w N. w hotelu (...) przez (...) sp. z o. o. sp. k. w P.. Pozwany poszedł na ten pokaz, wraz z żoną, bo byli zainteresowani nowościami w zakresie zdrowego odżywiania, a żona powoda chciała podpatrzeć techniki sprzedaży, albowiem sama zajmuje się sprzedażą ubezpieczeń. W trakcie pokazu pozwany został namówiony przez pracownika firmy (...) do podpisania dokumentu umowy sprzedaży produktów oferowanych na pokazie nr (...). Pozwany i jego żona nie mieli na pokazie gotówki. Pozwany podał sprzedawcy swoje dane do umowy, a sprzedawca na podstawie tych danych miał sprawdzić w zaprzyjaźnionym banku zdolność kredytową K. K.. Po sprawdzeniu

telefonicznie tej zdolności okazało się, że pozwany nie ma zdolności kredytowej, bo obciąża go kredyt zaciągnięty we frankach szwajcarskich. Pozwany nie płacił na pokazie żadnych należności za towar. Nie podpisał też weksła. Nie był zainteresowany zakupem towaru na raty.

W umowie nr (...) nie opisano precyzyjnie jaki towar miał zakupić pozwany. Wskazano tam, że wartość towaru po upustach wynosi 2.000 zł, płatność miała być zrealizowana w 36 ratach z odsetkami po 79 zł z karencją od stycznia 2014 r. Na umowie nie wskazano daty płatności rat. Zgodnie z ogólnymi warunkami umów znajdującymi się na odwrocie dokumentu umowy podpisanej przez pozwanego cena za towar mogła być płatna gotówką jednorazowo w dniu podpisania umowy sprzedaży, ze środków pochodzących z udzielonego kupującemu kredytu bankowego lub w systemie wpłat miesięcznych określonych przez sprzedawcę w umowie sprzedaży. W ogólnych warunkach wskazano też, że w celu zabezpieczenia odroczonej płatności kupujący wystawi weksel in blanco. W ogólnych warunkach umowy w paragrafie V pkt 1 jest zapis, że kupujący kwituje odbiór towaru, a w paragrafie V pkt 2 jest zapis, że na wniosek kupującego towar zostanie wysłany na adres podany przez kupującego poprzez zaznaczenie opcji wysyłka na umowie. Na pierwszej stronie umowy podpisanej przez K. K. jest zapis, że zapoznał się i akceptuje ogólne warunki umowy firmy (...). Nie zaznaczono na niej opcji wysyłka.

Pozwany w dniu 28 listopada 2013 r. nie otrzymał żadnego towaru objętego umową nr (...). Nie dostał egzemplarza tej umowy i był przekonany, że umowa z firmą (...) nie doszła do skutku.

Dowód: umowa nr (...) dnia 28.11.2013 k. 98; zeznanie świadka Z. K. k. 115-116, 118; przesłuchanie powoda K. K. k.116-117,118.

(...) sp. z o. o. z siedzibą w P. zbył wierzytelność przysługującą mu względem pozwanego z tytułu umowy z dnia 28 listopada 2013 roku (bez oprocentowania w kwocie 2000 zł, z oprocentowaniem w kwocie 2.844 zł, nie zabezpieczoną wekslem) na rzecz (...) sp. z o. o. z siedzibą w P. w wyniku umowy przelewu wierzytelności z dnia 15.05.2014 r. (...) sp. z o. o. z siedzibą w Pozwaniu zbył wierzytelność przysługującą mu względem pozwanego z tytułu umowy z dnia 28 listopada 2013 roku (bez oprocentowania w kwocie 2000 zł, z oprocentowaniem 2.844 zł, nie zabezpieczoną wekslem) na rzecz (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. w wyniku umowy przelewu wierzytelności z dnia 19.12.2014 r.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności wraz z załącznikami i aneksem na płycie CD k. 86 - załącznik.

Do dnia wydania wyroku w przedmiotowej żadne produkty objęte umową nr (...) dnia 28.11.2013 nie zostały wydane pozwanemu K. K..

Dowód: zeznanie świadka Z. K. k. 115-116, 118; przesłuchanie powoda K. K. k.116-117,118.

Sąd zważył, co następuje:

Sprawa podlegała rozpoznaniu w postępowania uproszczonym

Zgodnie z art. 505⁴ § 1 k.p.c. w postępowaniu uproszczonym zmiana powództwa jest niedopuszczalna. Przepisów art. 75-85 oraz art. 194-196 i art. 198 nie stosuje się. Wobec brzmienia powyższego przepisu, z uwagi na to, że sprawę rozpoznano w postępowaniu uproszczonym Sąd nie uwzględnił zmiany powództwa zawartej w piśmie z dnia 12 września 2016 r. – k. 74-75 (co do żądania odsetek od poszczególnych rat).

Powództwo należało oddalić w całości.

Roszczenie strony powodowej nie jest przedawnione zgodnie z art. 118 k.c., albowiem pomiędzy datą wniesienia pozwu, a datą podpisania umowy z 28 listopada 2013 r, nie upłynął okres 3 lat.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez stronę powodową, szczegółowo opisanych pod poszczególnymi elementami stanu faktycznego. Treść przedmiotowych dokumentów nie budziła zastrzeżeń Sądu, gdyż dokumenty nie wykazywały oznak przerobienia czy chociażby próby zniekształcenia ich

zawartości. Stąd też w ocenie Sądu stanowiły one wiarygodny materiał dowodowy nadający się do poczynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także na zeznaniach świadka Z. K. która w sposób szczegółowy opisała w jakich okolicznościach doszło do podpisania dokumentu umowy z dnia 28 listopada 2013 r. pomiędzy powodem, a pozwanym. Jednocześnie świadek potwierdziła, że w chwili podpisywania dokumentu umowy żaden towar nie został wydany pozwanemu. Świadek potwierdziła, że pozwany nigdy nie otrzymał towaru od firmy (...). Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne w całości, bowiem zeznania świadka są logiczne i spójne, a Sąd nie znalazł przyczyn dla których świadek miałby konfabulować w sprawie.

Ponadto ustalając stan faktyczny Sąd posiłkował się dowodem z przesłuchania pozwanego, który uznał za wiarygodny w całości. W swoich zeznaniach pozwany podtrzymał to, co zeznał świadek i potwierdził, że nigdy nie otrzymał żadnego towaru na podstawie umowy z 28 listopada 2013 r.

Pozwany wyraził na pokazie jedynie chęć zakupu towaru, jednak zakup miał być sfinansowany z uzyskanego kredytu. Wobec braku zdolności kredytowej po jej sprawdzeniu przez pracownika (...) V. pozwany uznał, że nie doszło do zawarcia umowy sprzedaży. Nie zasługują na danie im wiary twierdzenia strony powodowej, że pozwany miał zakupić towar na raty. Pozwany i świadek temu zaprzeczyli. Nadto na umowie brak terminu płatności rat, a zgodnie ogólnymi warunkami umowy znajdującymi się na odwrocie umowy sprzedaży towar można było zakupić w systemie wpłat miesięcznych określonych przez sprzedawcę w umowie sprzedaży. Na umowie sprzedaży wpisano tylko liczbę rat i ich wysokość, a nie wpisano terminu ich płatności. Nadto zgodnie z zapisami ogólnych warunków umowy w celu zabezpieczenia odroczonej płatności kupujący obowiązany był wystawić na rzecz sprzedawcy weksel in blanco. Tymczasem strona powodowa wskazała, że zapłata nie została zabezpieczona wekslem. Nadto w umowach przelewu dołączonych przez powoda także wskazano, że należność pozwanego nie została zabezpieczona wekslem. Pozwany nie pokwitował także w sposób wyraźny na umowie otrzymania towaru, a taki obowiązek spoczywał na nim zgodnie z zapisami ogólnych warunków umowy.

Podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie jest art. 535 § 1 k.c. zgodnie, z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Regulacja art. 535 § 1 k.c. definiuje istotę umowy sprzedaży, określając podstawowe obowiązki stron umowy – sprzedawcy oraz kupującego. Do podstawowych obowiązków sprzedawcy należy przeniesienie na kupującego własności sprzedanej rzeczy oraz wydanie tejże rzeczy kupującemu. Z kolei do podstawowych obowiązków kupującego należy odebranie rzeczy oraz zapłacenie ceny. Tym samym obowiązkiem sprzedającego jest dokonanie przewłaszczenia rzeczy na rzecz kupującego. Jednocześnie sprzedawca ma roszczenie względem kupującego o zapłatę ceny. Z kolei kupującemu przysługuje roszczenie względem sprzedawcy w zakresie uzyskania tytułu własności do rzeczy oraz uzyskania przez to prawa do jej posiadania, korzystania z niej i rozporządzania nią (ius possidendi, utendi – fruendi, disponendi). Ekwiwalentem przedmiotu sprzedaży jest w ramach umowy sprzedaży cena rozumiana jako świadczenie pieniężne. W sytuacji, kiedy towar nie został wydany kupującemu sprzedawcy nie przysługuje roszczenie o jego zapłatę.

Należy też zaznaczyć, że proces cywilny cechuje się zasadą kontrydiktoryjności, którą wyraża przepis art. 232 zd. 1 k.p.c., stanowiący, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd natomiast jedynie może, nie jest do tego zobligowany, dopuścić dowód niewskazany przez stronę, o czym mowa w art. 232 zd. 2 k.p.c.

Powód dochodząc roszczenia ma obowiązek przytoczyć fakty pozwalające na ich ocenę pod kątem przepisów prawa materialnego. Co za tym idzie na powodzie ciąży obowiązek opisanie lub udowodnienie faktów. W procesie cywilnym obowiązuje także zasada dotycząca ciężaru dowodu wyrażona w przepisie art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

To na powódzie ciążył zgodnie z art. 6 k.c. obowiązek wykazania, iż jego poprzednik prawny wywiązał się ze wszystkich obowiązków nałożonych na sprzedawcę w art. 535 § 1 k.c. Mianowicie, że przeniósł na pozwanego – jako kupującego własność rzeczy i wydał mu rzecz oraz, że przedłożony dokument jest umowa sprzedaży, a nie tylko jej projektem. Wydanie kupującemu rzeczy jest przede wszystkim czynnością faktyczną, która może być wykazywana w procesie wszelkimi środkami dowodowymi.

Zdaniem sądu, powód, wbrew dyspozycji art. 6 k.c., nie wykazał swoich twierdzeń.

W świetle materiału dowodowego zebranego w sprawie powód nie udowodnił, że jego poprzednik prawny wywiązał się z zobowiązania wynikającego z umowy sprzedaży z dnia 28 listopada 2013 r. W przedmiotowej sprawie Sąd ustalił, że nie doszło w tej dacie do zawarcia umowy sprzedaży, a przedłożony przez powoda dokument jest jedynie projektem takiej umowy.

Strona powodowa dochodziła w niniejszej sprawie należności na podstawie umowy przelewu.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W myśl § 2 tego artykułu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Wedle art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony.

Strona powodowa nie mogła nabyć wierzytelności wobec pozwanego na podstawie dołączonych przez nią umów przelewu, albowiem wierzytelność ta nie istniała.

Biorąc pod uwagę przytoczone regulacje, powództwo należało oddalić.

W niniejszej sprawie strona powodowa przegrała sprawę, zatem Sąd postanowił zasądzić od strony powodowej na rzecz pozwanego koszty zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł zgodnie z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t., ze zm.) oraz koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.